KiFiD
Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2012-202
d.d. 10 juli 2012
(mevrouw mr. E.M. Dil-Stork, voorzitter, mr. W.H.G.A. Filott mpf en
prof. mr. M.L. Hendrikse, leden en mevrouw mr. M. Nijland, secretaris)

Samenvatting

Consument en Aangeslotene zijn een contract aangegaan waarop "doorlopend krediet overeenkomst" stond vermeld. Partijen hebben het contract beide ondertekend. Nu partijen deze specifieke kredietovereenkomst met elkaar zijn aangegaan oordeelt de Commissie dat Aangeslotene niet verplicht was deze op verzoek van Consument om te zetten in een persoonlijke lening.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consument; en
- de dupliek van Aangeslotene.

De Commissie stelt vast dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid en dat partijen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.

Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op vrijdag 15 juni 2012.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

2.1. Op 28 juli 2008 zijn Aangeslotene en Consument een contract met als titel *"DOORLOPEND KREDIET overeenkomst"* aangegaan met een kredietlimiet van € 35.000,-- en een maandelijks verschuldigd termijnbedrag van € 525,--. De overeenkomst is door beide partijen ondertekend.

2.2. Vanaf september 2008 zijn er betalingsachterstanden op het krediet ontstaan. Vanaf dat moment is er veelvuldig contact tussen partijen geweest waarbij er diverse betalingsregelingen zijn overeengekomen. Een en ander heeft uiteindelijk niet tot het inlopen van de achterstand geleid en daarom heeft Aangeslotene Consument eind 2010 in gebreke gesteld en is het gehele openstaande saldo opeisbaar gesteld.

2.3. Op 2 mei 2011 heeft Consument een brief aan Aangeslotene gezonden waarin zij onder meer heeft verzocht het doorlopend krediet om te zetten in een persoonlijke lening waarbij zij maximaal € 400,-- per maand aan rente en aflossing zou kunnen voldoen. Op 11 mei 2011 heeft Aangeslotene aan Consument bevestigd dit verzoek in overweging te nemen, maar dat Consument in de tussentijd wel aan de maandelijkse betalingen van € 400,-- zou moeten voldoen. Omdat Consument opnieuw niet aan haar betalingsverplichtingen voldeed, heeft Aangeslotene de kredietovereenkomst ontbonden en de zaak overgedragen aan een incassobureau.

2.4. Aangeslotene heeft Consument aangeraden zich tot een schuldhulpverleningsinstantie te wenden. Zij heeft toegezegd dat, wanneer zij bericht van een dergelijke instantie ontvangt in het kader van haar vordering op Consument, zij de ingezette incassoprocedure via de deurwaarder voorlopig zal stopzetten.

3. Geschil

3.1. Consument vordert dat Aangeslotene wordt veroordeeld met terugwerkende kracht het doorlopend krediet naar een persoonlijke lening om te zetten.

3.2. Aan deze vordering legt Consument ten grondslag dat Aangeslotene toerekenbaar jegens haar tekort is geschoten door de doorlopend krediet overeenkomst niet om te zetten in een persoonlijke lening.

3.3. Aangeslotene heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Zitting

Ter zitting heeft Consument verklaard diverse andere schulden te hebben en van haar pensioen van circa € 1800,-- niet meer dan € 200,-- per maand aan Aangeslotene te kunnen voldoen.
Ook ter zitting is Consument geadviseerd zich voor schuldhulpverlening aan te melden.

KiFiD
Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

5. Beoordeling

5.1. De vraag die door de Commissie beoordeeld dient te worden is of Aangeslotene de verplichting had om op verzoek van Consument de doorlopend krediet overeenkomst om te zetten in een persoonlijke lening.

5.2. De Commissie stelt vast dat op het contract *'DOORLOPEND KREDIET overeenkomst'* staat vermeld. Daarnaast stelt de Commissie vast dat de overeenkomst door beide partijen is ondertekend. De stelling van Consument dat zij pas in mei 2011 heeft ontdekt dat sprake was van een doorlopend krediet overeenkomst treft naar het oordeel van de Commissie dan ook geen doel.

5.3. Omdat partijen deze specifieke krediet overeenkomst zijn aangegaan, was Aangeslotene niet verplicht de overeenkomst (na een looptijd van drie jaar) om te zetten in een persoonlijke lening. Toen de overeenkomst nog niet was ontbonden heeft Aangeslotene evenwel – geheel onverplicht – aangeboden het krediet alsnog om te zetten in een persoonlijke lening onder de – in de ogen van de Commissie alleszins redelijke – voorwaarde dat Consument de achterstallige betalingen op het krediet zou voldoen. Consument heeft echter niet aan deze voorwaarde voldaan. De Commissie ziet dan ook geen juridische grondslagen voor toewijzing van de vordering en wijst deze af.

5.4. Overigens, daargelaten of sprake zou zijn van een doorlopend krediet of een persoonlijke lening, is de leningnemer altijd verplicht het gehele bedrag aan de leninggever op de daarvoor bepaalde tijd terug te betalen Zie artikel 7A:1800 Burgerlijk Wetboek. Als Consument een persoonlijke lening zou zijn aangegaan zou zij op grond van deze wetsbepaling eveneens de geleende kredietsom terug dienen te betalen aan Aangeslotene.

6. Beslissing

De Commissie bepaalt bij bindend advies dat de vordering van Consument wordt afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak.